

Ostře sledované téma

V názorech a komentářích se tentokrát věnujeme stále ostřeji sledovanému tématu alternativní, komplementární či holistické medicíny. Nekonenční metody léčby, jak se jim také říká, si probojovaly nejprve cestu do ordinací celostně zaměřených lékařů, později do jedné z fakultních nemocnic – což sklidilo velký poprask a pravděpodobně stálo místo tehdejšího ředitele nemocnice. Nyní se dostávají až na půdu parlamentu a senátu, aby byly politicky uchopeny, zregulovány, patřičně zesměšněny a vyhnány za hranice akademické medicíny.

Metody, které symbioticky koexistují s lidskou společností a přežívají nás současníky o několik tisíciletí, jsou v současnosti na pořadu dne senátních jednání a dostává se jim stejné, možná i větší pozornosti než třeba řešení dlouhodobé a následné péče, narůstajícímu počtu pacientů s demencí, depresí a mnoha dalšími chronickými chorobami, jejichž epidemiologie je opravdovou hrozbou.

Je opravdu nezbytné řešit v zákonodárství postavení tradiční

čínské medicíny nebo homeopatie?

Připomíná mi to nezbytnost označování kelímků s čajem slovy: Be aware, hot!, s pochybným cílem varovat spotřebitele (pacienta) před spálením. Neustálé ohánění se „pouzeplacem“, což je snad jediný argument z armamentária vědecké skepse, už je trochu nudné. Pouzeplacem by se mělo stát hlavním cílem výzkumu, protože účinkuje napříč celou vědeckou i alternativní medicínou, a až bude jeho účinek jednou objasněn, možná to vnese zásadní světlo nejen do oblasti terapie, ale také do neurovědy, psychologie a možná religionistiky a teologie.

Mám trochu divný pocit vždycky, když se lékaři stávají politiky. Bezesporu mnoho z nich obohatí naši politickou garnituru, protože se většinou jedná o empatické a inteligentní lidi. Ale pořád tak nějak nechápu, proč chce politika řešit medicínu. Neměla by spíš medicína řešit politiku?

Nemyslím si, že by občané naší země potažmo Evropské unie nedokázali čelit nebezpečí plynoucího z návštěv alternativních nebo holistických terapeutů.

Lidi nejsou blbě, jak se říká tady na Hané, odkud píšu. To, co si dříve zjistili z referencí od sousedů a známých, si v době internetu a sociálních sítí dokážou ověřit ještě efektivněji a dříve. A udělají to nezávisle na tom, co za ně rozhodne parlament. A jestli se někdo chce napít vařícího nápoje, udělá to i přes varovný nápis. Lidem by se mělo dávat víc dobrých příkladů, víc kvalitních informací, víc důvěry a méně, mnohem méně stále nepochopitelnějších zákonů.

Audueta Hrušková

šéfredaktorka

OBSAH

ZAM

Zdravotnictví a medicína

■ O čem se mluví	2
■ Ministerstvo se chystá zkrátit léčitele	4
■ Anketa k zákonu o léčitelství	6
■ Rozhovor: Roman Šmucler	8
■ Kdo je majitelem zdravotnické dokumentace?	13
■ Československé zdravotnictví před 100 lety	14
■ V MUNI popsali funkci klíčové molekuly pro léčbu leukémií	18

■ Vědci z ÚOCHB odhalili slabinu dětské leukémie	19
■ Kongres EAHSA a E.D.E.	20
■ 100 tisíc neviditelných chce ČR zbavit strachu ze schizofrenie	24
■ Technologie TIAB prokázala zlepšení vaginálního prostředí	28
■ Nejdůležitější je motivace	30
■ Soběstačný stomický pacient je největší odměnou	32
■ Moderní medicína se bez simulací neobejde	34
■ Budoucí sestry mají zájem o práci v ČR	35
■ 2. LF UK – menší a přece velká	36

■ Představujeme patientské organizace: SPAE	38
■ Zprávy z regionů	40
■ Roztroušená skleróza v MR zobrazení	42
■ Revmatologie v klinických scénářích	42
■ Nobelova cena za fyziologii a lékařství pro rok 2018	43
■ Poruchy příjmu potravy multidisciplinárně	44
■ Paliativní péče jako profesní i životní postoj	45
■ Personálie	46
■ Nabídka práce	48

Ilustrační foto: Shutterstock